

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1193/2022
10.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Миловановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 127/21 од 20.05.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/22 од 07.09.2022.године, у седници већа одржаној дана 10.11.2022.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Миловановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 127/21 од 20.05.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/22 од 07.09.2022.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 127/21 од 20.05.2022.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.02.2021. до 18.03.2021.године, као и време проведено по мери забране напуштања стана од 18.03.2021. до 16.12.2021. године.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 85. КЗ изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности у свим државним органима, органима аутономне покрајине и локалне самоуправе Републике Србије у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања мере.

Поред тога окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка - судског паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/22 од 07.09.2022.године, делимичним усвајањем као основане жалбе бранилаца окривљеног АА, само у делу одлуке о казни, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 127/21 од 20.05.2022.године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, због кривичног дела дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом и оглашен кривим, применом одредаба члана 56. и 57. КЗ, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.02.2021. до 18.03.2021.године, као и време проведено по мери забране напуштања стана од 18.03.2021. до 16.12.2021. године, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Миловановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези става 2. ЗКП у вези члана 367. став 1. КЗ и 208. став 1. КЗ, док из образложења захтева произилази повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Из захтева за заштиту законитости произилази да бранилац окривљеног иако не означава, захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да се у радњама окривљеног АА не стичу обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, већ кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ. Према наводима захтева, у ситуацији када окривљени захтева и прима новац да би „склонио предмет“ и спречио подношење тужбе за непостојећи, измишљени дуг од 2.900.000,00 динара, као накнаду за коришћење јавног пута, ради се о кривичном делу превара, а не о кривичном делу примање мита, јер се у конкретном случају ради о лажном приказивању чињеница

у сврху довођења оштећеног у заблуду са намером прибављања противправне имовинске користи за себе. У конкретном случају по наводима одбране очигледно је умишљај окривљеног био да превари ББ, да га доведе у заблуду поводом измишљеног дуга, односно окривљени је поступао противправно искључиво у домену преваре. Бранилац даље наводи да је окривљени захтевао и примио новац да би „склонио предмет“ и спречио подношење тужбе за непостојећи, односно измишљени дуг, због чега се не ради о кривичном делу примање мита из члана 367. став 1. КЗ, већ о кривичном делу превара из члана 208. став 1. КЗ, односно о лажном приказивању чињеница у сврху довођења оштећеног у заблуду са намером прибављања противправне имовинске користи за себе.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је жалбене наводе оценио као неосноване и у образложењу пресуде Кж1 637/22 од 07.09.2022. године дао јасне и довољне разлоге за свој став да је у конкретној ситуацији правилно примењен Кривични законик и кривично дело правилно правно квалификовано као кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ, с обзиром да су се у радњама окривљеног стекла сва објективна и субјективна обележја тог кривичног дела (страна 3, други, трећи, четврти, пети, шести и седми став, другостепене одлуке), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Миловановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић